

ühhel ja teisel enam tarust, ja oskab
parremine selle peale kui minna ei oska!
— ning pea omma liggimesest enam
luggu, kui isiennessest.

10) Kes sa olled, et julged mdera
sullase peale kohhut mõista? Eks sa
tea, et temma ja sinnogi peale üks dike
kohtomoistja saab kohhut mõistma.

11) Surre iggapäew pattule ja isie-
ennesele, kui iggatsed Jummalale ellada.

12) So liggimese-armastus näitko
ennast heateggemises; so heldus sinno
lahkest pallest ja silmist; so allandus
sinno rietest; so head kornbed so au-
sas ellus, ja so kannatlik meel hädas
ja waewas.

13) Mõtle kolme asja peale, mis sa
ennam ei sa parrata: selle kurja töö

peale, mis olled teinud, selle hea peale,
mis olled teggemata jätanud, ja selle aja
peale, mis olled muidolastanud mõdaminna.

14) Mõtle kolme asja peale, mis so
järelemõtlemist ja mõistust tarvitavad:
inimese lühikesse ello peale, temma
hinge hädas peale, ja selle peale, et
neid agga piisut on, kes kiusavad õnt-
saks sada.

15) Mõtle kolme asja peale, mis
meid alles otavad: surma peale, kes
kõik luggupiddamata Jõsanda auu-järje
ette wiib; wiimse kohto peale, kus
ellawate ja surnute peale kohhut mõiste-
takse, ja selle peale, et igga hing siina
saab, kuhhu ta ennast teninud. Selle
pärast mõtle, kui õhto omma sāngi
mahhahedad: „mitto tuhhat on tanna
siin kadduwas põlweš omma wiimist pā-
wa ellanud; minna ellan, ja tannan